

Se, din konge kommer til dig!

5. og 6. dec. 2024 i Aarh og Kbh. (LGJ)

Nr. 67, 68, 69 og 62

Bibelsk indgangsvers: Salme 25,1-4

Herre, jeg løfter min sjæl til dig! Min Gud, jeg stoler på dig, Lad mig ikke blive til skamme, lad ikke mine fjender frydes over mig. Ingen, der håber på dig, bliver til skamme (v1-3)

Vis mig dine veje, Herre, lær mig dine stier (v4).

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som i begyndelsen, så nu og i evighed. Amen.

Læsning fra Matthæus 21,1-9

Zakarias kapitel 9 (som andagt)

1. Verdens rigdom og visdom og Guds Dom

Et profetudsagn. Herrens ord er i Hadraks land, dets bolig er i Damaskus; En-Aram tilhører Herren ligesom alle Israels stammer; også Hamat, som grænser op til det, (v1-2)

Vi lytter til Guds ord. Moses og Profeterne talte Guds ord. Den tro har vi fra Jesus Kristus. Det troede han, som er vor frelser. Og kommer til os og bor hos os.

Herrens ord er i landet – bor i byen. Gud vil, at vi hører hans ord! Er i hans kirke. Hans kirke er i verden. – Er i Hadraks land. Nævnes kun her i GT. – Det er området omkring Damaskus (hvor Paulus blev omvendt). Herrens ord gjorde det og gør det.

Hvem hersker i disse lande? Det gør HERREN! Ligesom Israel. Han hersker også hos os ved sit ord.

og Tyrus og Sidon, hvis visdom er stor. (v2)

Også i Tyrus og Sidon: Byer ved havet. Nævnes i Matthæus 15: en kvinde fra de egne. Hvem tilhørte hun? HERREN. Han er frelser for alle.

Visdom: stor visdom udenfor Guds folk – i verden. Vi står her og må bøje os. Og dog, den visdom frelser ingen. Det redder heller ingen at være dygtige teologer, hvis vi forkaster Herrens ord. Hør Herrens ord hos profeten Jeremias: *Jeremias 8,6-9: Jeg har lyttet og*

hørt efter, men de taler ikke sandhed. Ingen angrer sin ondskab og siger: «Hvad har jeg dog gjort?» Alle fortsætter løbet som heste, der styrter fremad i krigen. Endog storken på himlen ved, når tiden er inde; duen og svalen og droslen passer selv tiden, når de skal komme. Men mit folk ved ikke, hvad Herren har krav på. Hvordan kan I sige: «Vi er vise, vi har Herrens lov hos os»? Nej, skriversnes løgnegriffel har gjort den til løgn. De vise er blevet til skamme, de er grebet af rædsel og bliver fanget. De forkastede Herrens ord, hvad hjælper så deres visdom?

Storken, duen, svalen og droslen passer tiden. Men mit folk ved ikke, hvad Herren har krav på. ... De vise, som roser sig af at kende loven, bliver til skamme. Når vi ved, hvad Gud vil med os, men ikke gør det, da kommer rædslen og dommen. Det er stærke ord til Guds folk, til kirkens folk og til alle.

Tyrus byggede sig en fæstning, ophobede sølv som støv og guld som gadeskarn. (v3)

Sølv som gadeskarn. Det er jo vores verden. Vesten med sølv i massevis. Hvordan man drukner i eget affald.

Er Herren ligeglad med vores måde at leve på? Nej. Herrens ord lyder således: Dom over verdsligheden, velfærden. Som Jesus fortalte, at Gud sagde til manden, som havde samlet i lade. Du dåre, i nat skal din sjæl kræves af dig. Hvem skal så have det, du har samlet dig?

Men nu tager Herren den i besiddelse, han styrter dens ringmur i havet, og byen fortæres af ild.

Ashkalon ser det og bliver bange, Gaza ryster og skælver, Ekrons håb bliver til skamme.

Kongen i Gaza går til grunde, ingen sidder på tronen i Ashkalon, en bastard sidder på tronen i Ashdod.

Jeg tilintetgør filistrenes hovmod; jeg fjerner blodet fra deres mund, river det ækle kød ud af deres gab. (v4-7a)

Dommen forkyndes. Det er håbløst. Dommens tid. Også over os. Alle har syndet og mangler herligheden fra Gud.

2. Men dem frelser Herren!

Men hvad sker nu med dem?

Også de skal tilfalde vor Gud og blive som en slægt i Juda; Ekron bliver som jebusitterne. (v7)

Det tilfalder Gud og bliver som en slægt i Juda! En slægt i Juda. Det er jo frelse. Judas slægt: Josef. De drog til Betlehem i Judæa. Så er der frelse for dem, som Gud dømmes og taler hårdt til. Han viser mig min synd og skyld. Og så er alt håb ude – men nej. Der er håb! Vi hedninger i Danmark bliver som en slægt i JUDA. Ekron bliver som Jebusitterne: Jebusitterne var indbyggerne i Jerusalem, hvor Herren byggede sit hus og boede.

Jeg slår lejr omkring mit hus som værn mod dem, der rykker frem og rykker tilbage; aldrig mere skal en tyran rykke frem imod dem. Nu har jeg set det med egne øjne! (v8)

Redning. Frelse. Profeten har set det med egne øjne. Set det profetisk.

3. Og hvad med Zion, Zions datter?

Og hvad så med Zion? Det kommer nu. Guds eget folk!

Bryd ud i jubel, Zions datter, råb af fryd, Jerusalems datter! Se, din konge kommer til dig! (v9)

Han kalder sit folk for en datter! Kongesønnen kommer. Der skal være bryllup. Kongen og Zions datter skal giftes. Det fortæller Skriften om på mange måder: Johannes' Åbenbaring 19,7-9: *Lad os glæde os og juble og lovprise ham, for nu skal Lammets bryllup stå, og hans brud har gjort sig rede, hun har fået givet at klæde sig i lysende rene linnedklæder -- for linnedklæderne er de helliges retfærdige gerninger. Og englen sagde til mig: «Skriv: Salige er de, der er indbudt til Lammets bryllupsfest.» Og den sagde til mig: «Det er Guds sande ord.» Ef 5,25-27: *Mænd, elsk jeres hustruer, ligesom Kristus har elsket kirken og givet sig hen for den for at hellige den ved at rense den i badet med vand ved ordet, for at føre kirken frem for sig i herlighed, uden mindste plet eller rynke, hellig og lydefri.**

Tænk også på lignelserne om kongesønnens bryllup; om bryllup med 10 brudejomfruer.

4. Hvordan er vores konge?

retfærdig (v9)

Det er retfærdig konge. Al uret i verden tager han sig af. Og påtager sig uretfærdigheden som et offerlam. Og skaffer retfærdighed til alle syndere.

og sejrrig, (v9)

Han sejrer over alt det onde i os og omkring os. Jesus er sejrherre. Og han sejrer også over døden ved opstandelsen.

Og sagtmodig, ridende på et æsel, på en æselhoppes føl. (v9)

en sagtmodig konge. Han kommer så ingen bliver forskrækket, men så alle får tillid til ham. Det er Kongernes konge og Herrernes herre. På et æsel.

Kommer til dig. Kommer til os. Ordet er hans middel. Sakramenterne er hans nådemidler. Som æslet han red på. Han kommer til os i disse midler! Virkelig. Det gør han. Dåben renser for al synd. Nadveren er hans legeme og blod.

5. Hvad vor konge gør i verden!

Og nu siger profeten store ting om ham: Han gør ende på krig til jordens ender. Det lyder fra hav til hav til jordens ender.

Jeg tilintetgør vognene i Efraim og hestene i Jerusalem, krigsbuerne skal tilintetgøres. Han udråber fred til folkene, han hersker fra hav til hav og fra floden til jordens ender. (v10)

Jesus sagde det jo i missionsbefalingen: ”Gå hen og gør alle folkeslag til mine disciple!” Missionens budskab er ikke krig, men fred. Fred fra hav til hav. Fred, som blev forkyndt på Betlehems marker: ”Fred på jord i mennesker Guds velbehag.”

Og fredens middel er ikke verdslige våben, men PAGTSBLODET. Offerlammets blod. Kristi blod. Han bliver stedfortræder.

For dit pagtsblods skyld slipper jeg dine fanger løs fra cisternen, hvor der ikke er vand. Vend tilbage til borgene, I fanger, der har håb! I dag er der en, der forkynder: «Jeg giver dig igen i dobbelt mål.» (v11-12)

Her nævnes påsken: skærtorsdag: Nadveren med Jesu legeme og blod. Og Langfredag: Hvor han døde og blodet randt fra hans sår. Når han dør, så slipper han fangerne fri fra cisternen, hvor der ikke er vand. Nu er der håb for fangerne. Kom tilbage til borgene.

Og nu er der flere beskrivelser, som fortæller, at Herren nu bruger sine frelste i verden.

For jeg spænder Juda som en bue, lægger Efraim på som pil, jeg slynger dine sønner, Zion, som spyd mod dine sønner, Javan; jeg gør dig til et krigersværd. Over dem viser Herren sig, hans pil farer ud som lynet; Gud Herren støder i hornet, han kommer i stormen fra syd. (v13-14)

I stedet for verdslige våben bruger han dem, som kender ham og tror på ham. Juda, Efarim og Zions sønner. Det er Apostlene ... missionen blandt jøder og hedninger. Og det er den kristne kirke og de missionærer, som sendes ud. Herren bruger sine frelste til at udbrede sit rige i verden.

Hvem skal beskytte dem? Hvem skal beskytte den kristne kirke? Det gør Hærskarers Herre.

Hærskarers Herre beskytter dem; de æder og tramper på slyngesten, de drikker og larmer som af vin; de er fyldt med blod som offerskålen, som alterets hjørner. Herren deres Gud vil frelse dem på den dag, de er hans hjord, hans folk, ja, de er funkende juveler i hans land. (v15-16)

Herrens udsendinge vil møde modstand. De både sejrer og lider midt i kampen. Mange må lide og miste livet

for Guds ords skyld. Men Herren vil frelse dem på den dag. De er hans hjort. Det ord tager Jesus op i Matthæus 10 og siger: Frygt ikke for dem, der kan slå legemet ihjel, men ikke kan dræbe sjælen. Det er ord til alle hans sendebud, ja til hele hans kirke på jorden. Frygt ikke. I er juveler i Herrens hånd.

Og til sidst tegner profeten dette skønne billede:

Hvor er det godt og skønt: Kornet får de unge mænd og vinen de unge piger til at trives (v17)

Et billede af livet i Guds rige, allerede nu i dag i den kristne menighed. Og det fuldkommes, når Herren kommer i herlighed anden gang. Hør profeten Esajas: *Ulven skal bo sammen med lammet, panteren ligge sammen med kuddet; kalv og ungløve græsser sammen, en lille dreng vogter dem. Koen og bjørnen bliver venner, deres unger ligger sammen, og løven æder strå som okse. Spædbarnet leger ved slangens hule, det lille barn stikker sin hånd ind i hugormens hul. Ingen volder ondt eller ødelæggelse på hele mit hellige bjerg; for landet er fyldt med kundskab om Herren, som vandet dækker havets bund. (Es 11,6-9)*

Det håb har Gud givet os hos profeterne – og det opfyldes i Jesus. Amen.

Bøn: Herre Jesus Kristus, vi beder dig: rejs dig i din væld og kom til vor frelse, for at vi med dig som værn må fries ud af de farer, der for vore synders skyld truer os, - du, som med Faderen lever og regerer i Helligåndens enhed, én sand Gud fra evighed og til evighed.